

хвърляни на нагорѣ кѫмъ небето: за да ги разкъсатъ и изѣдятъ орлите и другите грабливи птици.... При това този Търновски свирѣпъ Валія заповѣдалъ да хвърлятъ въ тѣмница и Патріарха Евтимія; да му сжълкватъ и духовната му одежда, да го заведятъ горѣ на каменната стъна (вѣроятно на крѣпостъ-та) и тамъ да му отрѣжатъ главата: за да могатъ таковимъ образомъ всички да видятъ смртът на тоя неустранимъ Черковенъ Патріархъ и Духовенъ Началникъ. Тоя велика отистина Священноначалникъ, заведенъ на казанното място, приклонилъ глава, и навель вратъ-тъ си: за да му отрѣжатъ главата, и тамамъ (палачя) издигнжлъ съ ржкатъ си острія си ножъ за да извѣрши това звѣрско дѣло надъ тоя великъ и святій човѣкъ: то — о чудо! ржката на палачя се вѣспенилъ по едно Божественно вижда се милостиво покровителство. (поне тай се разказва въ исторіитѣ). Валіята и всичкитѣ присъствующи турци се внезапно обзели отъ единъ голѣмъ страхъ; страшни трѣшки пронизали жилитѣ ѹмъ; и въ това си отчаянно положеніе, Валіята въ минутата заповѣдалъ: „да се освободи Патріархъ Евтимій, той святій и доблестенъ човѣкъ!....“ Отсетнѣ дошла отъ Султанъ Баязида една ужасна, и най жестока заповѣдь до Търновскія Валія, чрезъ която му се заповѣдало: „Да се разпоряди за да се преселятъ въ Азія всичкитѣ Търновци, които се отличяватъ по своето богатство, по знаменитото си произходженіе, или по своята хубостъ“. — Разказва се при това, че онѣ хора, които били уженени и имали дѣца, принудени сѫ били, спорядъ таѣ Султанъ Баязидова заповѣдь: да оставятъ женитѣ и дѣцата си тукъ въ Търново; и инѣкои даже, безъ да щ видятъ за посмѣтенъ иже, да отидатъ сами и за всѣкога да се преселятъ въ пуста мала Азія.... Съвременно бѣль изгоненъ отъ тукъ и Патріархъ Евтимій испратенъ въ заточеніе въ Македонія; и заедно съ него били изгонени и въ заточеніе испратени и много други Търновски граждани (разумѣва се по знаменититѣ, и които не сѫ рачили да се потурчатъ). Патріархъ Евтимій проливалъ горчиви сѫлзи